

Fluytestijn.

Toen in 1906 mijn huis gereed kwam, was er nog een laatste moeilijkheid te overwinnen: het vinden van een geschikten naam.

Men geeft zijn eigen huis, waar men vele jaren hoopt door te brengen, gaarne een naam, maar liefst een aparte naam. De meeste buitenhuizen aan de Vecht ontleenen hun naam aan de mooie, slingerende rivier, die het wonen in deze beroemde streek zoo bijzonder aantrekkelijk maakt.

Men zou daardoor haast in de war raken als men de verschillende „Vecht-verbindingen” uit elkaar tracht te houden. Mijn huis zou *niet* „Vecht-zoo en zoo” heeten. Maar hoe dan wèl?

Toen herinnerde ik mij plotseling, dat mijn Vader eens twee steenen gekocht had, met het plan die ergens te laten inmetelen, doch dat plan nooit ten uitvoer heeft gebracht. Na eenig zoeken vond ik de bewuste steenen, die hoogstwaarschijnlijk afkomstig zijn van een huis te Utrecht.

Op de eene steen was een wapen gebeiteld, op de andere dit twee-regelig rijmpje:

Die mijnen naam wilt weten,
 Fluyttestyn ben ik geheten.
 1645.

Hiernevens ziet men daarvan een verkleinde reproductie. De eerste steen was, helaas, erg beschadigd — het wapen was niet duidelijk te definieeren — en is niet bewaard gebleven.

Mogelijk hadden beide steenen op elkaar betrekking, doch dat is niet meer na te gaan.

Ik liet den steen met het rijmpje in mijn gevel metselen en noemde mijn huis „Fluytstijn”.

Breukelen,
 Sept. 1921.

HANS MATTHES.

